

ВІЗУАЛІЗАЦІЯ ПОЛІТИЧНИХ РЕЖИМІВ У КІНОТЕКСТАХ

Ілля Партий

здобувач освітнього ступеня «бакалавр»
спеціальності «Політологія»
partii.i@donnu.edu.ua

ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

ВСТУП

З самого початку свого існування кінематограф був потужним інструментом впливу на світогляд суспільства. Враховуючи як зросла глядацька аудиторія та яку роль кінематограф займає в сучасному світі, розширюється й дослідницька сфера кіно. Щоб показати, як візуальні тексти у кінофільмах просують цінності політичного режиму, було обрано сюжет фільму режисера С.Бондарчука «Війна та мир» (1967 р.). *Мета:* перевірити вплив культурного ресурсу політичного режиму на ідеологічну світоглядну орієнтацію громадян через кінотекст. *Гіпотеза:* використовуючи символи та тригерні патерни, як реакція на них, політичний режим просуває фрейм політичної поведінки на підтримку влади. Така практика створення та просування кінообразів може використовуватися як політична технологія для просування політичного режиму.

МЕТОДОЛОГІЯ

Методологічний підхід: структурний функціоналізм

Методи: бінарне (пряме, за принципом несхожості), темпоральне (асинхронне), ланггюдне порівняння

Сцени з рукою Графа Ростова та Графа Безухова

Смерть Платона Каратаєва

ОСНОВНИЙ ВИКЛАД МАТЕРІАЛУ

У 1962 році на честь 150-річчя Бородинської битви радянська влада екранізувала «Війну та мир». Сценарій до фільму писали майже рік, ще місяць обговорювали затверджували у Міністерстві культури. Тривалість робочого процесу шість років, хронометраж понад 7 годин, а основними акторами було обрано такі ікони стилю СРСР як Людмила Савельєва, В'ячеслав Тихонов та сам режисер Сергій Бондарчук (який втілює у собі образ П'єра Безухова).

Фільм насичений символізмом влади у деталях:

- 1) сцена графа Ростова, який танцює та графа Безухова, який помирає (39:01-39:17), де просувається модель даремності розпутного життя буржуазії, на фоні трагедії смерті цього соціального класу;
- 2) протиставленням буржуазії є пролетаріат, який позиціонується як жертва капіталістично-імперіалістичних чвар;
- 3) образ Платона Каратаєва як втілення архетипу "нової людини", місія якої примирити два світи.

Сам заключний монолог П'єра Безухова було використано для просування радянського патерну мислення, як світоглядної моделі.

Я я говорю: возьмётся рука с рукою твою, которые любят добро, и пусть будет одно знамя — девятельная добродетель. Я хочу сказать только, что все мысли, которые имеют огромное последствия, — всегда просты. **Вся моя мысль в том, что ежели люди порочные связаны между собой и составляют силу, то людям честным надо сделать только то же самое.** Ведь как просто (07:02:23-07:03:03)

ВИСНОВКИ

Просування політичним режимом певних шаблонних конструктивів для моделювання світогляду глядачів націлене на створення відповідної політичної моделі поведінки. Яка має формуватися через репрезентацію цінностей політичного режиму у контексті загальнолюдської моралі. Ефективність використання інструментів символізму, емоційної гіперболізації, маніпуляції тригерними патернами у становленні необхідної моделі поведінки глядацької аудиторії може відбуватися через горизонтальну пропаганду. Де кіноіндустрія є потужним культурним ресурсом влади.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. "War and Peace" Soviet film adaptation by Serhiy Bondarchuk
URL: <https://www.youtube.com/watch?v=v6oGCNnZF2s>
2. Tolstoy L. War and Peace URL:
<https://ilibrary.ru/text/11/index.html>

